

τὸ παρὸν τῆς κωντίκελλο νὰ ἔχη τὸ στέρεο, βέβαιον εἰς τοὺς αἰῶνας εἰς μαρτυρίας τοῦ σ(ινιὸρ) Δημήτρι Ρουμανοῦ καὶ σ(ινιὸρ) Θεοδώρου Μεταξᾶ.

† δημήτρις ρουμανὸς ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† Θεόδωρος ὁ μεταξᾶς ²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν μὲ μία ἀποστήλα.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

1699 Ἰουλίου 26, ἐπουμπλικαρίστη τὸ ἄντικρυς κωντίκελλο τῆς ἄντικρυς χήρας Νίκλου καὶ τὰ ἐξῆς.

51.

Ἔργολαβία τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1699. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Β:βλ. Α').

† 1699 Ὀκτωβρίου 12. Τὴν σήμερον ὁ μάστορ-Γιῶργος Δημάρης, καλαφάτης καὶ μ(ισσέ)ρ Γιάννης Νίκλος ἐσυμφώνησαν ὥς κάτωθεν, ἡγουν ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γιῶργος ὑπόσχεται νὰ φτειάσῃ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου μία βάρκα ἕως ποδάρια εἴκοσι ἐννιά μὲ ἄγρια ξύλα, ἐδικὰ του τὰ παῖδια καὶ σκαπίνια καὶ παρίνεα, καὶ διὰ τοὺς κόπους τοῦ αὐτοῦ μάστορ-Γιῶργο ὑπόσχεται νὰ τοῦ δώσῃ ριάλια δεκαξήμισυ, Ν° 16 ¹/₂, καὶ μισὸ βατσέλι ³⁾ φακῆ, κάνοντας τὴ σπέζα ὅλη ὁ Νίκλος, ὅπου χρειάζεται διὰ τὴν αὐτὴν βάρκα, ἔξω ἀπὸ τὴν ἄνωθεν ξυλὴ, φθειάνοντας αὐτὴ τὴ βάρκα ὁ μάστορας μὲ τὰ κουπία τῆς καὶ κατάρτια ὅπου χρειάζονται καὶ ὅποιο ξύλο θέλει εἴστε σάπιο καὶ κομμένο νὰ μὴν μπορῇ ὁ μάστορας νὰ τὸ βάνῃ καὶ νὰ βάνῃ χερικὸ τὴν αὐτὴν βάρκα ὁ αὐτὸς μ(αστρο)Γιῶργος, νὰ τὴν στέλνῃ τὸ παρὸν ἀπότις ὁ ἄνωθεν Νίκλος γυρίσῃ ἀπὸ τὸ βιάτζο, ὅπου εἰς τὸ παρὸν μέλει νὰ κάμῃ καὶ εἰς τὸ παρὸν ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γιάννης δίδει διὰ καπάρρο τοῦ αὐτοῦ μαστόρου δουκάτα ἀσημένια τέσσερα καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ἕως τὰ ριάλια Ν° 16, ὅπου ἐσυβάστησαν ⁴⁾ νὰ τοῦ τὰ δίδῃ εἰς τὸν καιρὸν ὅπου δουλεύει. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν εἰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἐξῆς διὰ τὸ ἀδεπιμέντο τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας.

† Θεοδωρῆς λιδιακὸς ⁵⁾ μαρτυρῶ

¹⁾ Ρουμανὸς καὶ Ρωμανός. Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1577. Ρωμανοῦ οἶκογ. μαρτυρεῖται καὶ ἐκ Μάνης εἰς Ζάκυνθον τῷ 1694. Ἐκ ταύτης ἀναφέρονται τινὲς ὡς συμβολαιογράφοι, εἰς δὲ ὀνόματι Λουκάς ὡς διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς (1605).

²⁾ μεταξᾶς. Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572. Ἡ ἐκ Κεφαλληνίας καταγωγὴ τῆς μαρτυρεῖται τῷ 1596. Ἐκ Τρίκκης ἀναφέρεται ἄλλῃ τῷ 1672. Πρβ. Α. Χ. ΖΩΗΝ, Σημειώματα περὶ τῆς οἶκογ. Μεταξᾶ. *Παγκεφαλληνιακὸν Ἡμερολόγιον* 4 (1947) σ. 82 - 87. Νικόδημος Μεταξᾶς ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας - Ζακύνθου ἀναφέρεται τῷ 1591, ἕτερος δὲ Ν.Μ. τῷ 1628. Πλείονα βλ. Ε. ΚΡΙΑΡΑ, Ἀνέκδοτος κατάλογος ἱεραρχῶν Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης. *Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου* 2 (1950) σ. 5, 11 - 13.

³⁾ Βατσέλι μέτρον χωρητικότητος ἰσοδυναμοῦν πρὸς 70 λίτρας περίπου, εἶναι δὲ καὶ μέτρον ἐκτάσεως ἴσον πρὸς δύο ἀξινάρια.

⁴⁾ ἐσυβάστηκαν συνεφώνησαν.

⁵⁾ Θεοδωρῆς λιδιακός. Ἐκ τῆς οἶκογ. ταύτης ἔχομεν συμβολαιογράφους Ζακύνθου τοὺς

† φραντζέσκος τζαγκαρόπουλος ¹⁾ μαρτυρῶ.

52.

Ἀνταλλαγή ἀκινήτων τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1705. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες ²⁾ (Βιβλ. 5 σ. 44).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1705 Σεπτεμβρίου 18. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπισ, ὁ μ(ισσὲ)ρ Θοδωρῆς καὶ κυράτσα Καλίτζα, ἀδέλφια Νικλαῖοι τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσὲ)ρ Μιχάλη, τὰ ὅποια μέρη, θεληματικῶς τρόπου ἐσυμφώνησαν καὶ κάνουν τὴν παρὼν ἀλλαξίαν, ἡγουν ποσσεδέρουν τὰ ἄνωθεν τρία ἀδέλφια ἓνα κομμάτι κοζανίτη ³⁾ κείμενον στὸν Ἅγιον

Ἰωάννην (1656 – 1690) καὶ τὸν Λέοντα (1713 – 1725).

¹⁾ φραντζέσκος τζαγκαρόπουλος. Ἡ οἰκογ. ἐγκατεστάθη ἐν τῇ νήσῳ ἐκ Πελ/νήσου. Νικόλαος Γ. εὐρίσκεται τῷ 1510 εἰς τὸ χωρίον Κερί, τῷ δὲ 1521 εἰς χ. Πισινῶντα. Ἔτεροι οἰκογέν. μαρτυροῦνται ἐκ Καλαμῶν 1584 καὶ ἐκ Κρήτης 1587. Ἐν ἔτει 1572 ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Βροντησίου εἰς τὴν Κρήτην μαρτυρεῖται ὁ Γεράσιμος Τζαγκαρόπουλος. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 32, σημ. 1. Τ. Ἀθανάσιος ἤκμασε περὶ τὸ 1698, ἐγένετο ἱερομόναχος καὶ ἐσπούδασε ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιμεληθεὶς καὶ τῶν παρὰ Νικολάφ Γλυκεῖ καὶ Μιχαήλ τῷ Βαρβωνίφ τυπωθέντων συγγραμμάτων τοῦ Βαρούχα. Βλ. Ν. Κατραμῆ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 350 – 351. Τ. Ἰωάννης λόγιος ἐγένετο δις πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου, τῷ 1720 – 1725 καὶ 1734 – 1745. Διὰ πλείονα βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 350 – 358. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης συμβολαιογράφοι Ζακ. Τιμόθεος 1551 – 1608 καὶ Δημήτριος 1557 – 1568.

²⁾ Συμβολαιογράφος ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1699 μέχρι 13 Νοεμβρίου 1734.

³⁾ κοζανίτη. Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς· Κοζανίτου οἰκογ. καὶ Κοζανίτη τοπων. ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου Λαγοπόδου.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐν Ζακύνθῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀνομάτων τῶν σταφυλῶν. Ἐν τέλει κώδικος τῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Καταστάρι) φέρεται γεγραμμένον τὸ ἑξῆς ποίημα:

« Σταφύλια μὲς' στὴ Ζάκυνθο εἶναι ὁ Κοζανίτης,
Μυγδάλι, Φλέρι, Ραζακιά, Χλώρα καὶ Μορωνίτης.
Λαρδέρα καὶ Σκυλλόκλημα, Βοήθαμος, Φτερουγάτης,
Τραγάνα, Πετροκόριθο, Παῦλος καὶ Χονχουλιάτης.
Ἄλλ' εἶν' τὰ ὁμορφότερα Ρομπόλα κι' Ἀητονύχι,
Μοσκᾶτο, Ἀμπελοκόριθο, Φτάκοιλος καὶ Ξυρίχι,
Κατσακούλιας, Κοντοκλάδι, Κακοτρύγι, Βοῖδομμάτης,
Γλυκερήθρα, Λιανοροῖδι, Γουστουλίδι κι' Ἀγουσιιάτης,
Γλυκολάτι . . . Βόσος καὶ τὸ Κουτζουμπέλι,
Καὶ τὸ Νύχι τοῦ κοκόρου ποὺ στολίζει τὸ ἀμπέλι.
Ὅστερα ἀπ' ὅλα τοῦτα ἔρχεται ὁ Σκυλλοπνίχτης.
Μὰ κειὸς ποῦλα τὰ φουμίζει εἶν' ὁ κόκκινος Ροῖδίτης
1601 Ὀκτωβρίου 5 ἔγραψα τὸ παρόν ».

Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἄνωτ. σελ. 168. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω μαρτυροῦνται καὶ ἄλλα εἶδη τὰ ἑξῆς: Ἀλουποῦ, Ἀσπροκόριθο, Ἀσπροῦδι, Βιολεντό, Γυφτοκόριθο, Γυφτοπούλλα, Ζομπέλλα, Κομινό, Κοπελλοῦλλες, Κορφιιάτης, Κορίθι, Λιανοβέργι, Μαλοῦχο, Μαυροστάφυλο, Μερτίνικο, Μοσκατέλο, Μοσχατόφλερο, Μοραΐτικο, Μοσχόφλερο, Ξεροποδιές, Παππαδίτσα, Πετρίτης, Πιπινιόλα,